

szíveskedjék, azon forró óhajtásom kíséretében teszem, hogy vajha sikerülne a nemesebb érzésű vadászoknak a mi kimélésünk idejét legalább szeptember hó 15-éig meghosszabbítani. Csak arasznyi idő, amit kérünk: de népünknek hány fejetlen tagja menekülne meg ezen idő alatt is a biztos haláltól és pusztulástól, s nevedekhetnék fel seregestül örömére a zöldkabátosoknak...»

Ezzel végződött a tapasztalt süldő levele, melyet mi minden változtatás nélkül teszünk közzé. Ugy hisszük, hogy a nemes vadászat igaz barátai nem csupán megszívlelik ez „emlékek“ írójának végsoraiba foglalt óhajását, de sőt — ha alkalom nyílik rá — teljesülésre is fogják segíteni.

(Ford. Arató.)

Éneklő egerek.

— Közli: Schillinger Adolf m. kir. főerdész. —

Évekkel ezelőtt a „Gartenlaube“ czimű szépirodalmi lapban két cikket olvastam az éneklő egerekről, de nagy sulyt azokra akkor nem fektettem, annál is inkább, mivel azon állítás ellen, a mi az első cikkben mint való tény lett felemlítve, hogy t. i. vannak a madarak énekéhez hasonló, sőt azt felül is muló hanggal rendelkező egerek, a másik cikk írója határozottan tiltakozott. Sulyt nem fektettem erre a körülményre már csak azért sem, mivel daczára annak, hogy a cikkek közlése alkalmával több jeles állattanban és ezek között különösen a híres »Thierleben von Brehm« czimű munkában utána néztem ezen dolog mibenletének — ilyen tulajdonsággal felruházott egerekről említés sem volt téve, a mely oknál fogva is már a közölt első cikk tartalmát mesének kellett tartanom.

Hosszu évsor multán, midőn az olvasott cikkek tartalmát majdnem elfelejtettem, — mintegy 3 évvel ezelőtt F.-Visó községben lévő lakásomban éjfél tájt szokatlan hang következtében hirtelen felébredtem és bámulatomra a mellékszobában gyönyörű madárénekhez hasonló zengést hallottam, melynek trillája inkább a kanári mint a cinke madáréhoz hasonlított, de mindkettőn túltett, amennyiben a hang lágyabb és tisztább volt s hasonlított a hegedűből kicsalható szivhez ható leglágyabb hangokhoz. Az ének egyhuzamban mintegy negyed óráig tartván, fülemnek hitelt nem akartam adni, miután házamnál éneklő madár nem volt, de még a madarak éjfél tájt énekelni sem szoktak, az ének végén hallott egérczinczogási hangok azonban azonnal eszembe juttatták a régente olvasott cikkeket és igen örvendtem annak, hogy alkalmam nyílt az éneklő egerek létezéséről meggyőződést szerezni, melyeknek éneke a legszebb madárdalon is valóban tultesz. Ismétlődött az egérének azután még egy párszor, úgy hogy a családomnak is alkalma lett azt hallani, míg nem az egér az egér fogónak áldozatul esett.

Egy fél évvel később újból hallottam egy egérének éneklését, ez azonban rövid szereplése után eltűnt. Ennek hangja és éneke már nem volt oly kellemes, sok egérczinczogásra emlékeztető hang volt közbeelegyítve; — hihetőleg még nagyon fiatal volt.

A múlt november hóban Müller Albert ur ruszkovai birtokán levő lakházában a kettős deszkafalüregben nappal újra egérénekét hallottam, az énekre, melyet azonnal felismertem, a jelen levő két erdőőrt figyelmeztettem is, ők magyarázatomnak hitelt adni nem lettek volna hajlandók, ezt mutatta legalább arczkifejezésök, miről azonban ők is egy pár percczel később kénytelenek voltak meggyőződni.

Ezen egérnek hangja már sokkal vékonyabb illetve finomabb volt, inkább czinkehanghoz hasonlított, miből azt következtetem, hogy az éneklő egér egyszersmind nagy utánzó-képességgel bír és ez esetben a Müller ur lakházát környező erdőtől az egér az erdei madarak dalát, míg ellenben lakházamban a gyakran észlelt lágy hegedű hangokat igyekezett utánozni.

Vége meg kell jegyezni még, hogy az egyik erdőőröm állítása szerint lakházánál szintén éneklő egeret észlelt.

Ebből kiderül, hogy éneklő egerek csakugyan léteznek, az éneklőképesség azonban ritkán fordul elő és tán csak bizonyos egércsaládokban; másként megmagyarázni alig lehetne, hogy én rövid idő alatt több éneklő egeret észleltem, holott róluk híres természetbuvároknak nincs tudomása.

A fapiacról.

Február 15.

(B.) Az időjárás már teljesen enyhére fordult s a tűzifa-raktárak készleteit kedvezően megapasztó hideg néhány nap óta megszűnván, ez anyag már csak korlátozottabb fogyasztásra talál, míg ettől eltérőleg a bükkfa szénre az érdekltség az ipari tevékenység élénkülő jelenségével kapcsolatosan javuló irányba fordul. A faszénnél egyébiránt arra volna feltétlenül szükség, hogy a vasuti szállítási díjak mérséklése, melyet most a hazai kőszén szállítására az érdekelt körök erős hangon követelnek, ezen anyagra is épen oly mértékben és arányban alkalmaztassék, mint a kőszénre; mert az ipar érdekéből a faszén jutányosabb szállíthatása is hasonló fontosnak ismerendő s mert az or-